

[Sundhedsministeren]

forslaget må bero på det nævnte strategiudvalgs arbejde. Strategiudvalget skal afslutte sit arbejde inden årets udgang.

Jeg er samtidig enig i, at der – som det fremgår af beslutningsforslaget – er behov for en mere systematisk erfaringsopsamling, en sagkyndig vurdering af de projekter, man får forelagt, og at der er stærkt behov for en videre formidling af gode og dårlige erfaringer. Derfor må vi samtidig med arbejdet i strategiudvalget vedrørende forskningen se på, hvordan det kan sikres – gerne i samarbejde med de kommunale organisationer og andre relevante interessegrupper – at denne erfaringsopsamling, den sagkyndige vurdering af projekterne og videreformidlingen kan finde sted.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg må sige, at der er stor forskel på de forslag, SF fremsætter. For to dage siden behandlede vi et forslag på et andet område, der var meget, meget lidt gennemtænkt. Det forslag, vi nu skal behandle, er særdeles seriøst.

Formålet – at forbedre befolkningens sundhed og opnå øget viden om, hvordan en sundhedsfremmende og forebyggende indsats bedst kan iværksættes – er Socialdemokratiet enig i, men der er forskel på metoderne til at nå målet. Jeg kan læse af SF's forslag, at man satses en del på det decentrale system, idet man forestiller sig lokale udviklingscentre. Der satses også på, at lokalbefolkningen skal være med i opbygningsfasen sammen med de professionelle. Det er god demokratisk tankegang.

Det er jo ikke første gang, vi taler forebyggelse og forskning, heldigvis. Vi har haft mange gode debatter om det, og jeg kan da minde om, at vi i forbindelse med diskussionen om WHO's program »Sundhed for alle år 2000« også havde en seriøs debat. Dette program for WHO henvender sig også til andre europæiske lande.

Det, de borgerlige partier i deres regeringsperiode fremlagde, savnede ikke glanspapir. Resultatet var måske nok knap så glansfuldt. Alt for meget var efter min opfattelse overladt til den enkeltes eget ansvar. Der tænkes alt for lidt i, hvilke muligheder den enkelte havde for at opnå en tilfredsstillende hverdag.

Et gammelt ord siger, at enhver er sin egen lykkes smed, og det hørte vi da også af og til dengang – måske lidt omskrevet – i de borger-

lige partiers taler. Under alle omstændigheder mener jeg, at man lagde alt for stor vægt på det personlige ansvar og glemte, på hvilke vilkår de enkelte skulle bære dette ansvar.

Som sundhedsministeren netop har redegjort for, er nye initiativer på vej. Det er meget tilfredsstillende for os, at regeringen også vil sætte selektivt på de mest udsatte grupper. Ligeledes mener Socialdemokratiet, at oplysning ikke bare er noget centralt, men at det er vigtigt, at forebyggelsen og oplysningen foregår decentralt. Jeg skal da også minde om, at det er Socialdemokratiets politik, at der etableres lokale forebyggelsesråd, og sammensætningen overlader vi til de lokale politikere. Der skal dog erindres om, at forebyggelse i virkeligheden er mange og for nogle mennesker måske også utraditionelle ting, og selvfølgelig omfatter det også forskning. Heldigvis er der en del i gang i kommunerne, men det kunne nok gøres endnu mere effektivt.

Ministeren nævnte, at man i Sundhedsministeriet er i gang med at nedsætte et udvalg til at udarbejde en strategi for sundhedsvidenskab, og det synes jeg er en særdeles relevant opgave.

Jeg venter mig også meget af det udspil, som sundhedsministeren er kommet med, om, at amter og kommuner i starten af den kommunale 4-årige periode skal fremkomme med en sundhedsplanlægning. Jeg synes, det er godt, at man har fået det frem på dette meget tidlige tidspunkt, sådan at amter og kommuner har den 4-årige periode til at gennemføre forslagene i.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at mange af de ting, SF foreslår, bør indgå i de kommende års sundhedspolitik, sådan at vi sikrer befolkningen den højeste grad af livskvalitet.

Vi er således positive over for formålet med dette beslutningsforslag.

Agnete Laustsen (KF):

Da Sundhedsministeriet blev oprettet i 1987, blev WHO's strategi for den europæiske region »Sundhed for alle år 2000« en art bibel i arbejdet for at samle de mange vigtige opgaver vedrørende befolkningens sundhed, som hidtil havde været placeret under forskellige ministres ansvarsområder. Udgangspunktet var enkelt: det måtte være vor fornemste opgave at forhindre, at sygdom opstod.